

Fæ - ste - mø hin fej - re ham i Dø - den et Guld - horn gav.

dol.
Det elsk - te han saa saa - re. I hvert et Gæ - ste - bud hans

Øj - e svøm - med i Taa - re, saa tit han stak det ud.

2. Og da sig nærmed hans Ende,
uddelte han Stad og Land
til hver sin Ven og Frænde,
kun Guldhornet gemte han.
Eengang i Høstens Dage
han sad ved Egebord
med sine Kæmper fage
paa Lejre ved Issefjord.

3. Der sad den gamle, brave,
drak Livets sidste Glød
og kasted den hellige Gave
i Issefjordens Skød.
Igemmem dybe Taage
han blank det synke ser,—
da segned hans Øjenlaage,
drak aldrig en Draabe mer!

A. Oehlenschläger.

41^b Der var en Konning i Lejre.

Andante con moto.

C. E. F. Weyse.

p 1. Der var en Kon - ning i Lej - re, hel tro - fast til sin

p Grav; — hans Fæ - ste - mø hin fej - re ham i Dø - den et Guld - horn
m.d.

mf gav.